

УДК 341.4+343.352

Земляна А. С.

студ. гр. Юз-314м ЗНТУ

З ДОСВІДУ БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ В ІТАЛІЇ

Корупція в органах державної влади представляє собою велику соціальну загрозу як для окремої країни, так і для світу в цілому. В міжнародних правових документах вона визначається, як одна з глобальних проблем в сфері забезпечення міжнародного правопорядку. Ця проблема знаходить свій прояв і в Україні, яка, на жаль, є однією з країн з високим рівнем корупції. Для її вирішення, серед інших, корисним є досвід деяких зарубіжних країн, зокрема Італії, яка у світовому рейтингу сприйняття корупції від Transparency International за 2018 рік посіла 53-є місце, а Україна, для порівняння, 120 місце із 180 країн світу [0]. Наочним прикладом боротьби з корупцією в Італії є проведена в 1992-1993 рр. операція «Чисті руки», в результаті якої під слідством опинилося більше 20 тисяч людей, було звільнено велику кількість чиновників та ув'язнено більше 500 політиків, в тому числі, сенатор Джуліо Андреотті і прем'єр Краксі [2].

Систему антикорупційних правоохоронних органів в Італії складають: Генеральна Рада боротьби з організованою злочинністю, Державне управління боротьби з мафією, окружні боротьби з організованою злочинністю та мафією, до яких входять голова поліції, головнокомандувач карабінерів, директор Слідчого управління по боротьбі з мафією та начальники Служб безпеки [3, с. 88], а також спеціальний правоохоронний орган – «Управління розслідувань Антімафія» [4, с. 220].

Нормативною основою для боротьби з мафією був Закон «Про угруповання мафіозного типу» (1993 р.), який увійшов до Кримінального кодексу Італії. Він визначає тяжку міру покарання за вступ до злочинної організації та ознаки, які наділені мафіозні угруповання: залякування та підкорення силою інших людей, примус, кругова порука з метою здійснення кримінальних правопорушень, утвердження безпосереднього або опосередкованого управління та контролювання фінансової діяльності, отримання нелегальних прибутків і цінностей собі чи третім особам, а крім того перешкоди волевиявленню й підрахуванню голосів на виборах. Відповідно до цього закону, судді отримали можливість відправляти у в'язницю не тільки тих, хто безпосередньо вчинив злочин, але й тих, хто спонукав до цього [5, с. 255].

Певний внесок в боротьбі з корупцією в Італії робить фінансова гвардія – спеціальне військове формування, яке призначено для захисту економічних, фінансових, військово-політичних інтересів держави. Фінансова гвардія підпорядковується Міністерству економіки та фінансів. Центральним органом є Головне управління, яке очолює корпусним генералом сухопутних військ. Складається з трьох управлінь: адміністративного, матеріально-технічного та навчальних закладів. Основними завданнями Фінансової гвардії є: податковий контроль; нагляд за акцизами ; митний контроль; контроль витрачання державних коштів; протидія організованій злочинності; запобігання та протидія шахрайству в системі Євросоюзу; захист національних і європейських фінансових інтересів; припинення податкових злочинів; відмивання злочинних капіталів; протистояння нелегальній імміграції.

Отже, досвід Італії свідчить, що антикорупційні правоохоронні органи корупцією відіграють дуже важливу роль у боротьбі з цим негативним явищем. І в цьому плані в Україні щось вже зроблено, але для досягнення більш значних успіхів необхідно рухатися далі: вдосконалити відповідне законодавство, зміцнити спеціалізовані антикорупційні інституції, змінити судову систему, збільшити терміни покарання за корупційні злочини тощо.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Індекс сприйняття корупції – 2018. URL: <https://ti-ukraine.org/research/indeks-spryjnyattya-korupsiyi-2018/>

2. Участь спеціальних служб іноземних держав у протидії організованій злочинності та корупції на прикладі Італійської Республіки, стаття від 25.08.2018. URL: https://otherreferats.allbest.ru/law/00996474_0.html

3. Практика и методы борьбы с коррупцией в Италии : Андрианов В.Д. 03.10.2010. URL: <http://viperson.ru/articles/praktika-i-metody-borby-s-korrupsiyey-v-italii>

4. Корупція: теоретико-методологічні засади дослідження : монографія / Ревак І. О. та ін. Л. : ЛьвДУВС, 2011. 219 с.

5. Боднар В. Є. Актуальні проблеми протидії корупції: вітчизняні реалії та зарубіжний досвід. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2015. № 2 (10). С.247–259.